

عنوان مقاله:

تبارشناسی رالیسم سال های ابری

محل انتشار:

همایش علمی سالانه دانشگاه رازی (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 3

نویسنده:

محمد ایرانی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه رازی

خلاصه مقاله:

سال های ابری همواره به عنوان رمانی بومی و منطقه ای و البته موفق مطرح بوده است. اما این که «عمده ترین دلایل اقبال و موفقیت این اثر چه بوده؟» موضوع پژوهش این مقاله قرار گرفته است. برای رسیدن به پاسخ این پرسش، سبک و نوع کار، مکتب ادبی، نگرش یا بینش فکری نویسنده و شخصیت پردازی ها در این رمان مورد بررسی و مطالعه واقع شده است. سال های ابری از گونه ی رمان خاطرات یا زندگی نامه ی خود نوشت (autobiography) است که با الگوهای رالیسم بومی (local realism) نگاشته شده است. اصلی ترین موضوعی که کانون توجه نویسنده قرار گرفته پردازش تصویری زنده و طبیعی از زن و زندگی او در جامعه ای فقر زده و نظام اقتصادی، سیاسی، فکری و فرهنگی بیانتظام و فاسد است. رالیسم سال های ابری ا ما، رالیسمی چندسویه و چند بعدی است که بیش از همه از مؤلفه های مکتب ناتورالیسم بهره گرفته است. بنابر این، رالیسمی که درویشیان به کار می برد، التقاطی است و میتوان آن را «ناتورالیسم رالیسم» یا به کوتاهی «ناتو رالیسم» (Natu-realism) نامید.

کلمات کلیدی:

رالیسم، رمان خاطرات، سال های ابری، سوسیالیسم، ناتو رالیسم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/288583>

